

Ziua Îndrăgostiților

14 februarie este cunoscută ca fiind ziua universală a îndrăgostiților. Ce ar putea fi mai dragut decât o zi specială dedicată dragostei în care să poți spune iubitului sotului fratelui mamei cât de mult îi iubești?

Motivul pentru care în această zi sărbătorim iubirea este pentru că aceasta este ziua în care patronul îndrăgostiților Sfantul Valentin a fost executat pentru '-crima' de a slăvi iubirea și tinerii. În astfel de zile iubirii din toată lumea își trimit poeme felicitări flori ravase de dragoste bomboane etc.

Există multe legende potrivit cărora 14 februarie a devenit ziua îndrăgostiților unele datând chiar din Roma Antică dar cea mai cunoscută este următoarea: În Roma secolului al III-lea era împărat Claudius Gothicus al II-lea cunoscut și sub denumirea de Claudius cel Crud. Lângă palatul său exista un frumos templu în care era preot Valentin.

Românii îl iubeau foarte mult și mergeau la templu numai pentru a-l asculta predicile. În fața altarului în care ardea vesnic un foc înghenuncheau ca să-și primească binecuvântarea. Saraci sau bogați destepti sau ignoranți tineri sau bătrâni nobili sau oameni din popor toți veneau în număr mare la Valentin. În imperiul Roman războaiele erau un lucru obișnuit. Iar Claudius își chema supușii să participe la război în fiecare an pentru că luptele nu încetau niciodată. Mulți dintre români nu mai aveau nici o dorință de a mai merge la o bătălie care se transformase de mult într-o luptă pentru subjugarea altor popoare. Bărbații căsătoriți nu mai doreau să-și parasească familiile și fermele în care își duceau viața liniștită. Tinerii nu doreau să-și lase singure iubitele nici măcar pentru o zi. Din această cauză numărul celor înrolați în armata împăratului scădea cu fiecare zi care trecea. Claudius a devenit foarte furios și drept consecință a ordonat ca nici o căsătorie să nu mai fie celebrată și toate logodnele să fie imediat anulate. În aceste condiții mulți români au plecat la război plini de deznădejde pentru că își paraseau tot ceea ce le era mai drag. Legenda spune că o mare parte dintre ei nu au mai suportat durerea și au murit. Preotul Valentin a fost foarte întristat de ordinul împăratului considerând că nici un om nu are dreptul nici măcar Claudius să interzică căsătoriile. Așa că atunci când un cuplu de îndrăgostiți a venit la altarul său Valentin a decis să-și cunune în secret. Vestea sa-a dus în toată Roma și în curând nenumărate perechi de tineri au venit la templu pentru a se căsători în secret. Preotul era prietenul și confidentul tuturor îndrăgostiților din districtul Romei. Dar astfel de secrete nu pot fi ținute mult timp. Așa că nu a trecut multă vreme și Claudius cel Crud a aflat despre ceea ce se întâmpla și plin de furie și de mânie a poruncit soldaților să-l rădice pe Valentin și să-l azvarle în închisoare. Considera că astfel nici o altă persoană din imperiul său nu va mai îndrăzni să-i nesocotească ordinele.

Valentin a fost tarat din templu de către soldații împăratului de lângă perechile care așteptau să fie căsătorite și dus la pușcărie. În van lă-au însoțit toți prietenii săi. Furiei împăratului nu putea nimănui să-i facă față cu atât mai mult să-i indulgească inima de piatră. Acum este momentul în care acesta și-a capatat porecla de Claudius cel Crud. În temnița Valentin sa-a ofilit asemenea unei flori care nu poate rezista mult timp fără lumină. Departe de ceea ce era cel mai important pentru el în viața Valentin în cele din urmă a murit. Prietenii săi devotați lă-au îngropat în biserica Sfantului Praxedes.

Acest loc exista în Roma și în zilele noastre. Toate sa-au întâmplat în anul 269 pe data de 14 februarie. O altă legendă ne spune că Valentin a fost unul dintre creștinii care a propovăduit această religie în acele zile de la începutul secolului în care așa ceva însemna mult curaj dar și pericol și moarte. Pentru că a ajutat câțiva martiri creștini Valentin a fost întemnițat adus în fața prefectului Romei și dat în judecată. În pușcărie el a reușit să vindece de orbire pe fata gardianului de care sa-a și îndrăgostit. Când crudul împărat a auzit despre această minune a dat ordin ca Valentin să fie decapitat. În dimineața executiei se spune că Valentin a trimis fetei temnicerului un ravas în care scria '-Cu dragoste de la al tău Valentin-

Cu multă vreme înainte de anul 270 când Roma a fost fondată de către Romulus și Remus și era înconjurată de pustietate printre numeroșii zei pe care românii îi venerau exista și unul numit Lupercus. El avea menirea de a veghea asupra păstorilor și asupra turmelor

acestora. In onoarea acestui zeu se tinea un mare festin in fiecare luna februarie iar aceasta sarbatoare purta denumirea de -Lupercalia- Festivalul era un ecou al acelor zile in care Roma nu era altceva decat un grup mai mare de pastori ce locuiau pe colinele Palatine. In calendarul folosit in acele zile luna februarie venea mai tarziu decat in zilele noastre asa ca Lupercalia era de fapt o sarbatoare de primavara.

Unii sunt de parere ca originea acestei sarbatori se afla intr-un alt festivalul numit -Faunus- Faunus asemenea lui Pan era zeul recoltelor si al pastorilor. Dar originea Lupercaliei este mult mai veche asa ca nimeni nu poate fi de fapt sigur care este adevarul. Nu exista insa nici un dubiu asupra importantei sale. Exista dovezi cum ca de exemplu Marc Antoniu a fost seful colegiului de preoti Luperci. El a ales sarbatoarea Lupercalia in anul 44 IH ca momentul oportun pentru a-i oferi coroana lui Iulius Cezar. In fiecare an de 15 februarie preotii Luperci se aduna pe colinele Palatine la pestera Lupercal. Aici potrivit legendei Romulus si Remus au fondat Roma si au fost crescuti de o lupoaica. In latina de fapt cuvantul lupus inseamna lup. Unele dintre ritualurile practicate presupunea ca tinerele femei sa alerge pe strazi imbracate in piei de capra pe care le bateau cu niste funii deoarece exista convingerea ca acest lucru le va face fertile. Aceste vesminte purtau denumirea de februa iar impletitura de funii februatio.

Amandoua denumirile provin din limba latina si desemneaza puritatea. Numele lunii februarie isi are originea aici. Mult timp dupa ce Roma a devenit un imperiu puternic si important sarbatoarea Lupercalia a dainuit. Cand soldatii romani au invadat ceea ce numim azi Franta si Britania in primul secol dupa Hristos ei au dus si pe aceste meleaguri obiceiul Lupercaliei. Unii cercetatori sunt de parere ca exista o loterie unde cu ocazia acestei sarbatori romanii isi puneau numele fecioarelor intr-o cutie din care tinerii le extrageau gasindu-si astfel perechea. Ei deveneau iubiti vreme de un an sau chiar mai mult. Dupa ce credinta crestina a devenit puternica preotii nu au mai vrut ca oamenii sa mai practice aceste obiceiuri pagane dorind sa uite de zeii vechi. Cu toate acestea ei nu aveau nici un interes sa inlature festivalurile sau sporturile asa ca au decis ca Lupercalia sa fie sarbatorita in continuare dar sub denumirea de ziua Valentinilor. In timpul zilelor cavalerilor medievali numele fecioarelor au continuat sa fie extrase de catre tinerii necasatoriti cu ocazia acestei zile. Fata devenea valentina baiatului pentru intreg anul iar acesta era obligat ca in toata aceasta perioada sa o protejeze si sa-i poarte numele.

Acest obicei vechi de a extrage nume de 14 februarie era considerat ca fiind un semn bun pentru dragoste si deseori avea ca finalitate casatoria celor doi tineri. De cand aceste lucruri au inceput sa se practice aceasta a fost considerata ca fiind ziua indragostitilor o zi in care iubirea este mai presus de orice o zi in care trebuie sa dai dar si sa primesti dragoste de la persoana iubita. Istoria ne spune ca prima sarbatorire moderna a zilei indragostitilor dateaza din secolul al XV-lea. Tanarul duce de Orleans a fost capturat in timpul bataliei de la Agincourt in anul 1415 si tinut prizonier in Turnul Londrei pentru multi ani. El a scris de aici sotiei sale sute de poeme adevarate scrisori de dragoste adevarate valentine. De aici provine obiceiul de a trimite ravase de dragoste persoanei iubite cu ocazia zilei de 14 februarie. In prezent saizeci de astfel de scrisori de dragoste ale ducelui pot fi admirate in muzeul Angliei printre documentele regale. Florile ca valentine apar doar cu doua sute de ani in urma. Se spune ca fata regelui Henric al IV-lea al Frantei a dat o petrecere in onoarea Sfantului Valentin. Cu aceasta ocazie fiecare dintre domnisoare a primit un frumos buchet de flori din partea iubitelui pe care si-la alesese sa-i fie valentin. Acest obicei avea sa se raspandeasca din Franta pana in Italia si Anglia.

A devenit foarte curand un obicei obisnuit o modalitate prin care poti sa-i arati iubitelui dragostea pe care i-o porti trimitandu-i flori si ravase de dragoste sau bomboane in forma de inima care sa-i poarte numele. Printre simbolurile zilei de 14 februarie se include si cel al lui Cupidon. El este fiul nestamparat al zeitei dragostei Venus si se presupune ca este cel care aduce iubirea in inimile indragostitilor. Conform miturilor oricine era lovit de sagetile de iubire ale lui Cupidon se indragostea de prima persoana care-i iese in cale. Aceasta calitatea a sa a facut ca peste decenii numeroase legende sa dezbată acest subiect. Chiar William sacaespeare in -Visul unei nopti de vara' realizeaza niste scene ilare pe seama

personajelor din piesa sa. Dar in final totul se termina cu bine si toti indragostitii sunt fericiti. In mitologia romana Cupidon este cunoscut sub denumire de Eros fiul Afroditei. Ambele nume sunt sinonime de fapt cu conceptul de iubire. Cupidon a jucat mereu un rol in celebrarea dragostei si a indragostitilor. Una dintre legende ne vorbeste despre povestea de dragoste dintre el si muritoarea Psyche. Venus era geloasa pe frumusetea acestei fete drept pentru care i-a ordonat lui Cupidon sa o omoare. In loc sa faca asta el sa-a indragostit de ea si a luat-o de sotie.

Fiind muritoare i sa-a interzis sa-la priveasca. Psyche a fost cea mai fericita fiinta pana cand sora sa a convins-o sa se uite la sotul ei. Pentru a o pedepsi Cupidon a parasit-o lund cu el toata dragostea despartind-o de gradinile pe care le iubea atat de mult lasand-o intr-un camp pustiu. Dorind sa-si regaseasca iubitul Psyche a intrat in templul zeitei Venus si i-a cerut sfatul. Venus i-a dat o serie de indatoriri una mai periculoasa decat cealalta. Dintre ele ultima se referea la o calatorie pe taramul lui Hades pentru a-i aduce zeitei intr-o cutie putin din frumusetea sotiei zeului intunericului. Cea mai grea sarcina era in schimb nu calatoria in sine ci rezistarea in fata tentatiei de a nu o deschide. Psyche a cedat si drept rasplata a cazut intr-un somn mortal din care doar dragostea nemarginita pe care i-o purta Cupidon a mai putut sa o trezeasca. Miscata de iubirea dintre cei doi Venus a decis sa o faca si pe ea zeita.